

Evangelí del dissabte després de l'octava de Nadal: a les quatre de la tarda

“Andreu anà a trobar el seu germà Simó i li digué: Hem trobat el Messies”. I el va portar on era Jesús”. La crida a seguir el Senyor va unida a la missió de donar a conèixer allò que hom ha vist i conegut. És la conseqüència lògica d'un cor que se sent estimat.

Evangelí (Jn 1, 35-42)

L'endemà, Joan tornava a ser en el mateix lloc amb dos dels seus deixebles i, fixant la mirada en Jesús que passava, va exclamar: -Mireu l'anyell de Déu! Quan aquells dos deixebles el sentiren parlar així, van seguir Jesús. Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: -Què busqueu? Ells li digueren: -Rabí — que vol dir «mestre»—, on t'estàs? Els respon: -Veniu i ho veureu. Ells hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren cap a les quatre de la tarda.

Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havien seguit Jesús era Andreu, el germà de Simó Pere. Andreu anà primer a trobar el seu germà Simó i li digué: -Hem trobat el Messies —que vol dir «ungit». I el va portar on era Jesús. Jesús, fixant en ell la mirada, li digué: -Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Cefes —que vol dir «pedra».

Comentari

L'evangelí que l'Església ens proposa considerar avui narra la vocació dels primers deixebles, entre ells, la del mateix Joan. La crida de Déu per seguir-lo és un moment de gràcia especial, que inunda de ple el cor de l'apòstol. De fet, encara que el text fos escrit al final de la seva vida, sant Joan deixa constància de l'hora exacta en què la trobada amb Jesús s'esdevingué.

Comentant aquesta escena, sant Josepmaria ressalta que Joan “narra aquella primera conversa amb l'encís d'allò que un hom mai no oblida. *Mestre, on us allotgeu? Jesús els diu: Veniu i ho veureu. Hi anaren, doncs, i veieren on s'allotjava, i es van quedar amb Ell aquell dia.* Diàleg diví i humà que va transformar les vides de Joan i d'Andreu, de Pere, de Jaume

i de tants d'altres, que preparà llurs cors per escoltar la paraula imperiosa que Jesús els adreçà allà tocant el mar de la Galilea” [1].

L'episodi palesa una vegada més que la crida a seguir el Senyor va unida a la missió de donar a conèixer allò que hom ha vist i conegut. No és un deure o una imposició, és la conseqüència lògica d'un cor que se sent estimat i que necessita compartir-ho i encomanar-ho als altres.

[1] S. Josepmaria Escrivà, *És Crist que passa*, n. 108).

Pablo Erdozáin // Photo: Jordan Hile - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-4-
de-gener-a-les-quatre-de-la-tarda/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-4-de-gener-a-les-quatre-de-la-tarda/)
(15/03/2026)